

Henseende er sket i Landstinget, er kun en Fortsættelse af Udviklingen her, og efter min Mening en ret betydningsløs Fortsættelse. Naar man nemlig ikke vil sikre det store Beløb til Vareudvekslingskvantumet, var den lille Rest, der maaske kunde fremkomme efter Folketingets Affattelse af Lovforslaget, ikke overmaade meget værd. Jeg kan egentlig heller ikke sige, at jeg finder det uberettiget, at Landstinget, naar man her havde villet sige, at Gaardbruget ikke skulde deltage i Leveringspligten til Vareudvekslingsøjemedet, saa ikke vilde lade det store Jordbrug blive siddende med Leveringspligten til dette Øjemed, og det var dog det, der faktisk var blevet Lovens Indhold, saafremt det andet Ting ikke havde strøget ogsaa dette Beløb. Nu er altsaa Vareudvekslingen gaaet bort fra Leveringspligten og over til Indkøb, og Afdraget er kommet Gaardbruget og det store Jordbrug til gode. Det er i og for sig ogsaa forstaaeligt. Naar man vil stryge denne Opgave, maatte Afdraget komme der. Derfor har jeg ogsaa kunnet slutte mig til Ændringen. Naar man ikke vilde slutte sig til denne Opgave, er det den rigtige Maade at opgive det paa, som de to Ting her har valgt. Hvad jeg har villet modsætte mig, var Tanken om en yderligere Nedsættelse, saaledes at man angreb det Kvantum, der var tiltænkt Hjemmeforbruget. Ønsker derom fremsættes under den offentlige Forhandling i det andet Ting. Og hvad jeg yderligere maatte modsætte mig, var Bestræbelserne for, at de Begunstigelses, der var givne det mindre Jordbrug, forringedes til Fordel for det større. Saadanne Bestræbelser har jeg maattet modsætte mig. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, vil det paa selve Kornligningens Omraade have bevaret hele Stillingen for det mindre Landbrug fra Lovforslagets oprindelige Fremsættelse, og det vil altsaa have bragt noget Afdrag i Gaardbrugets og det store Jordbrugs Leveringspligt, fordi man har opgivet en Del af Opgaven.

De øvrige Ændringer, der er vedtagne i Landstinget, er ikke meget væsentlige, saaledes Prisforhøjelsen, hvorom der er stillet et Par Ændringsforslag. Hvorvidt denne Prisforhøjelse vil blive effektiv, beror ganske paa, hvorledes Forholdene vil udvikle sig. Saafremt det lykkes os at indkøbe til Vareudvekslingsøjemed, vil Prisforhøjelsen slet ikke betyde noget, idet Prisforhøjelsen da alligevel vilde være indtruffet ud fra det af Folketinget vedtagne Lovforslag. Da jeg fra alle Sider, som

har udtrykt Tilslutning til Tanken om Vareudveksling, maa forvente Bistand til, at Indkøbet kan lykkes, vil det forhaabentlig ogsaa lykkes, og saa vil denne Prisforhøjelse, som staar her, ikke blive nogen virkelig Prisforhøjelse, men kun en Forandring af Forholdet, det samme udtrykt paa en anden Maade. Lykkes Indkøbet derimod ikke, er det klart, at der er en Prisforhøjelse i denne Krone. Endvidere kan det maaske — men det afhænger i Virkeligheden ogsaa af, hvorledes hele Forholdet udvikler sig — siges, at Forandringen fra $7\frac{1}{2}$ til 7 Mill. hkg medfører en Prisforhøjelse. Det kommer imidlertid ganske an paa, hvorledes Forholdet med Hensyn til Forvaltningen og Indkøbet af Kornet kommer til at virke.

Jeg kan selvfølgelig give baade Ordføreren for det radikale Venstre (N. Frederiksen) og for Socialdemokratiet (Jacob Christensen) Ret i, at ingen af de Ændringer, som jeg her har nævnt, betyder nogen Forbedring af Lovforslaget. Jeg maa dog med Hensyn til et specielt Forhold paa Sukkerroedyrkingens Omraade sige, at jeg ikke kan slutte mig til den Karakteristik, det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) gav af en æret Landstingsmands Udtalelser under Forhandlingerne. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Silkeborg har overhørt et enkelt, bestemt Forhold, idet den ærede Landstingsmand er Formand for Sukkerroedyrkerforeningen og talte ud fra sin Organisations Standpunkt og ud fra det ganske bestemte Forhold, at der var sluttet en Aftale om en Pris paa 2 Kr. 25 Øre under en Forudsætning, som var bristet. Forudsætningen var nemlig den Gang, da 2 Kr. 25 Øre var Enhedsgrunden, den, at der ikke skulde indtræffe en Stigning i Arbejdslønnen, men da der faktisk ved nye Forhandlinger er sket en betydelig Stigning i Arbejdslønnen, har man ment, at dette burde medføre, at Overenskomsten revideredes saaledes, at de 2 Kr. 25 Øre forandredes til 2 Kr. 35 Øre. Saaledes har jeg forstaaet det ærede Medlems Udtalelser. Jeg skal yderligere sige, at da en Sukkerfabrikation af 120 Mill. kg er meget sandsynlig, vil Forandringen af Tallene her absolut ikke spille nogen Rolle, idet ved en Produktion af 120 Mill. kg. de 10 Øre vil blive udbetalt. At man er gaaet ind paa at sætte Bestemmelsen om disse 10 Øre ind, betyder da, at der er opnaaet noget, som jeg anser for betydningsfuldt for os alle. Sukkerroedyrkerforeningen havde stillet sig paa det Standpunkt, at hvis den